

Главенъ команда на всички-ты военны силы ся опрѣдѣли Леонъ Фока, а помощникъ неговъ Константинъ Либійскій.

Между това съ врѣмя ся проводи нѣкой си Іоаннъ Богасъ или Богачъ (Ioannes Bogas, Bogatzes) къмъ жители-ты на горы-ты Трансилванскы, Печенѣгы-ты, съ голѣмъ суммъ пары и дарове, за да ги възмѣти срѣщу Българіѣ. Той народъ ако и да бѣше подъ Българскѣ-тѣ Дръжавѣ, обаче, зачто-то ся управляваше отъ свои-ты си капитаны, и ся затуляше отъ горы-ты, усвоилъ си бѣше правдинѣ-тѣ да служи на Българіѣ и срѣщу Българіѣ; азъ разумѣвамъ това само за Влахо-горци-ты. Отношеніе-то тѣхно къмъ Българіѣ бѣше сѣще-то, какво-то е отношеніе-то и на Албанци-ты къмъ Турци-ты.

Българе-ти, които не можяхъ да дръжатъ гарнизоны въ най отдалеченны-ты горскы мѣста, принудявахъ ся да упознавать тѣхны-ты началници за свои пріатели, нѣ които ставяхъ тѣхни съ особенно-то Царско благоволеніе и съ дарове.

Въ Тѣя военны обстоятелства, успѣ въистинѣ Гръцкій агентъ да възмѣти нѣкои Печенѣгы, които той, спорядъ плана на Цареградци-ты, трѣбвало да прѣведе прѣзь Дунава за да нападнѣтъ на истѣ-тѣ Българіѣ; за това ся испрати въ Дунава ескадрѣ подъ командѣ-тѣ на Адмирала, Романа Лакапина.

АХЕЛОЙСКИЙ БОЙ.

Между това двѣ-ты неприятелскы арміи ся приближывахъ едно до другѣ. Византійскы-ти Генерали, все стари и опытни, рѣшихъ ся да врьвѣтъ нападательно, Като станахъ нѣколко